

[Landbrugsministeren.]

Medlem Hr. Chr. Ernst Christensen i Anledning af hans Indvendinger mod Lovforslaget, at de Ønsker, det ærede Medlem havde, sikkert bedre vil kunne forhandles i et Udvalg end her, og jeg er ogsaa rede til over for det ærede Medlem at optage en saadan Forhandling i Udvalget.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Jeg ønsker blot at gøre et Par Bemærkninger med Hensyn til de to sidste Spørgsmaal, som den højtærede Minister berørte. Der er først Spørgsmaalet om Paalægelse af Sagens Omkostninger. Kunde man ikke her faa en lignende Bestemmelse ind som den, vi har i Retsplejelovens § 317: „Den Part, som ved Anke eller Kære ikke opnaar nogen Forandring af den paaklagede Afgørelse, anses for saa vidt som tabende og har derfor ordentligvis at erstatte Modparten Ankesagens eller Kæremaalets Omkostninger.“ Jeg mener, at der burde være en Ventil, saa at det ikke ubetinget bliver saaledes, at i enhver Sag, hvor Skovtilsynets Afgørelse stadfæstes, skal Appellanten bære Sagens Omkostninger. Der kan være virkelig plausible Grunde for at appellere en saadan Sag, og det kan da være urimeligt, at Appellanten ubetinget skal betale Omkostningerne i Tilfælde af, at Afgørelsen stadfæstes af Skovnævnet. Det var derfor ønskeligt, om der f. Eks. kom til at staa: Saafremt det stedlige Skovtilsyns Afgørelse stadfæstes af Skovnævnet, skal Skovejeren *ordentligvis* betale Omkostningerne ved Nævnets Behandling af Sagerne.

Med Hensyn til Fredskovspligtens Konstatering vil jeg gerne igen understrege, at det er jo Statens Interesse langt mere end den private, det drejer sig om. Den private har jo, rent privategøistisk set, ingen Interesse i at faa konstateret Fredskovspligten, det er en offentligretlig Interesse, en Statsinteresse. Derfor synes det mig, at hvis det er Staten om at gøre mest muligt at faa fremskyndet Konstateringen af fredskovspligtige Skovarealer, saa maa det være Staten, som bærer Omkostningerne; hvis det ikke er Tilfældet, vil Konstateringen ikke finde Sted i videre Omfang. Hele Spørgsmaalet kan saaledes reduceres til dette: i hvilken Grad er Staten interesseret i at faa Fredskovs-

pligten konstateret, for i samme Grad det er en Statsinteresse og en vægtig Statsinteresse, maa Staten ogsaa være indforstaaet med, at den, for at fremskynde denne Konstatering, bør betale Omkostningerne.

Hans Hansen (Usserød): Den højtærede Landbrugsminister har udførligt svaret paa de fremsatte Indvendinger, saaledes ogsaa paa det af det ærede Medlem Hr. Ulrich omtalte Skattespørgsmaal. Men her kunde jeg dog have Lyst til at gøre en lille Bemærkning, idet det ærede Medlem under sin Omtale af de nuværende Skatter udtalte, at man beregner Grundværdien som 60 pCt. af Ejendomsskyldværdien. Jeg vil gerne med den højtærede Formands Tilladelse citere et Par Linier af Vejledningen til Vurdering til Grundskyld. Det siges deri:

„Ved Skovbrugsejendomme skal Jorden ansættes til den Værdi, som den antages at have, naar den anvendes til god Skovdrift. Jorden maa derfor ved Ansættelsestiden forudsættes at være bevokset med de Træsorter, som den efter alle foreliggende Forhold maa anses for egnet til at frembringe, og det forudsættes, at Bevoksningerne foreligger hensigtsmæssigt fordelt mellem Aldersklasser, samt at Jorden er forsynet med de til god Skovdrift fornødne Hegn, Veje og Grøfter“,

og saa siges det videre, at naar Skoven maa betragtes som Normalskov, vil man kunne sætte Grundværdien til 60 pCt. af den Ansættelse, man foretager til Ejendomsskyld af saadanne Normalskove.

Men derfor at sige, som det ærede Medlem gjorde, at man beregner Grundværdien som 60 pCt. af Ejendomsskyldværdien, passer jo ikke. Det viser ogsaa de Tal, vi har for vore Skoves Vurdering. Hvor Skovens Tilstand er over denne Normaldrift, f. Eks. hvor det er Lystskov, eller hvor Ejeren af Pietetshensyn ikke driver Skoven rationelt, men stadig lader den vokse til, saa Vedmassen er over normalt, vil Grundværdien ligge med en Procent, der er under de 60, og for Skove af ringere Kvalitet vil Grundværdien naturligvis komme til at ligge paa et Procenttal, som er over de 60 pCt. af Ejendomsskyldværdien.

Jeg vil gerne paapege dette med nogle enkelte Tal, som jeg i Hast har fundet frem af Vurderingen af vore Skove. Det viser sig, at Procenterne ligger mellem 20